

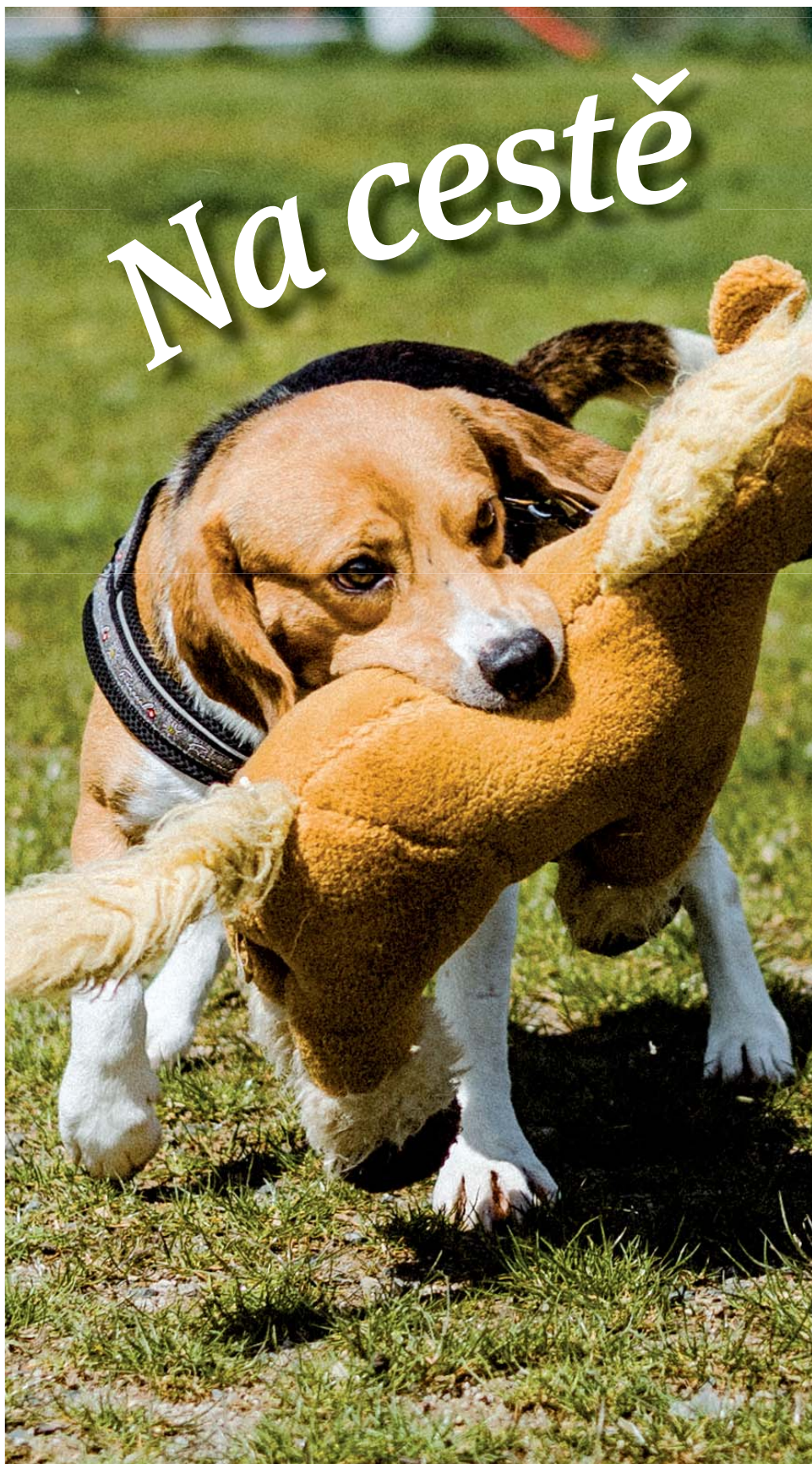
Víme, že... Útulek pro psy Borovno s Beagle clubem ČR – Bígl v nouzi, kterým ležel osud nešťastných laboratorních bíglíků na srdci vytvořili formu projektu pomoci pro bígly. Firmy, které pro své pokusy psy používají, zpočátku nebyly spolupráci nakloněny, obávaly se zejména negativních reakcí veřejnosti. A tak po téměř tříleté vyjednávání a nastavování přesných a přísných podmínek přišel Den D, kdy letos 16. dubna před útulkem zastavila bílá dodávka s prvními deseti přepravkami. Z každé z nich se vyklubal vyděšený tříletý bíglík.

Na cestě

Beaglík Pája: „někam mne nacpali – co se bude dít? **STRACH.** Drncá to, neznámé zvuky a zase změna místa. **STRACH.** Nové neznámé prostředí. Spousta nových cizích pachů. **PA-NIKA.** Á tohoto znám – to je brácha. Pro jistotu se k sobě přitisknout, pozdravit se čumáčky a honem najít nejvzdálenější místo od dvounožců.

NEJISTOTA. Sahají na nás cizí dvounožci, ale nic nepříjemného se

neděje. Možná je to docela fajn a hlavně z nich padají dobroty. Ale pořád jim pro jistotu nevěřím. Už zase se mnou dělají něco nepříjemného. Fakt se jim nedá věřit. **STRACH.** Probudil jsem se a mám něco na krku, co mi brání se olízat a podrbat tam, kde to zrovna potřebuju. Ale zase jsou tu ty příjemné dotyky, drbání a dobroty. Ale teď se tak lehce nenachytám. Počkám, až všichni odejdou a pak si je v klidu sním. **NEJISTOTA.** Podivná věc z krku zmizela. Všechno se zdá být docela v pohodě. Dobré krmení, milé hlasy, hlazení a hlavně těch dobrot! Už jste někdy ochutnali sušené plíce? Už se i těším, až zase někdo přijde. **OČEKÁVÁNÍ.** No a znovu – divná věc na krku a druhá kolem těla, dlouhé šňůry a někam mne to chce odvést – nechci. Už jsem si zvykl na svůj prostor a cítím se tam bezpečně. No ale kousek za tou vůní dobroty bych snad popojít mohl. A vlastně jsem i docela zvědavý, co dobrého je za rohem, kam normálně nevidím. Počkat, počkat – co to je? Tohle vůbec neznám. Zvláštní věci pod tlapkami, nevím co se děje. Těch zvuků a zpráv. Nos se mi automaticky přilepil k zemi a nestíhám číst všechny naše zprávy – kdo všechno tudy šel.

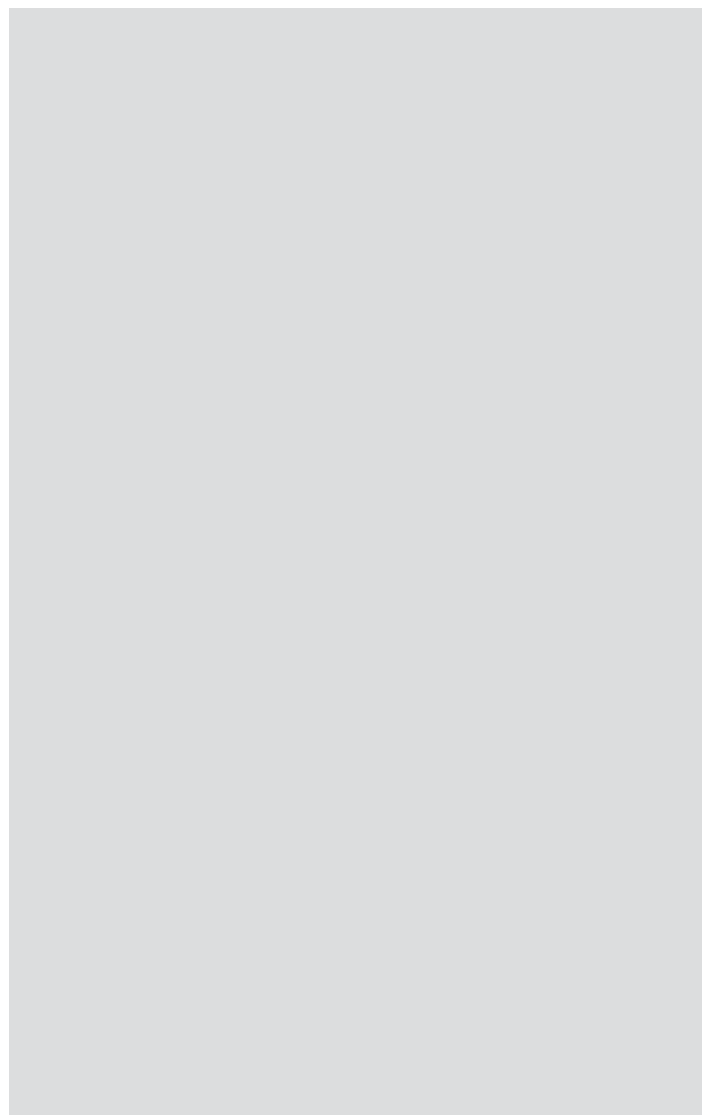




OBJEVY. Když se mi to konečně začalo pořádně líbit, tak zase zpátky domů. V těch dvounožcích se jeden fakt nevyzná. Ale časem to chápu – když dostanu ty věci se šňůrami, jde se ven a to je skvělé. Těším se na to tak, že už vyskakuju vysoko na dveře a vrtím ocasem, aby věděli, že je rád vidím. Pro jistotu spustím i pořádný štěkot, to kdyby zapomněli. Když jsem zvládnul chození se šňůrou, mohl jsem běhat sám po opločeném prostoru – kam chci, jak chci rychle, čuchat co se mi líbí a jak dlouho chci. **ŽIVOT JE SUPER. PSINA.** A dokonce prý dostanu dvounožce jenom pro sebe. Taky si je ochočím. Přece jen nás je tady hodně a než pohladí všechny ostatní, tak to chvíli trvá. Uvidím, jestli budou mít taky ty dobroty, co mi tak chutnají, budou mě hladit, drbat a chodit se mnou ven – zkusím jim dát **ŠANCI**“.

Útulek: U všech přijatých beaglíků jsme nechali provést kastraci (děkujeme oběma paním veterinářkám za skvělou profesionální a trpělivou práci). Bylo nám jich zároveň i líto. Po pár dnech, kdy se začali trochu rozkoukávat a důvěřovat, jsme je znovu zklamali takovým zákrokem. Někteří byli hned po probuzení čiperní a někteří trochu bolestíni. Pečlivě jsme je ošetřovali, dávali jim léky proti bolesti a veškerou újmu kompenzovali mazlením a extra dobrotami... Naštěstí se všichni dobře a rychle zahojili. Moc nám pomohly moderní pooperační nafukovací límce. Jsou pro pejsky mnohem méně omezující a traumatizující než klasické „lampičky“. Vzhledem k jejich ceně jsme objednali jen několik kusů na zkoušku. Osvědčily se a my jsme zveřejnili možnost pomoci darováním právě těchto komfortních límců. A přišly nejen límce, ale také vitamíny, pamlsky, bašta a hračky – všem moc děkujeme. Rekonvalescence byla tak pro chlupáče mnohem snesitelnější. Viděli jste někdy bígla, který kvůli „lampičce“ nemůže sebrat ze země piškotu? Větší zoufalství si v tu chvíli představíte jen těžko ☐ a s nafukovacím límcem žádný problém.

inzerce





Postupně jsme začali zkoušet vycházky. Ze začátku na dvořím jistění – obojek a postroj pro případ, že by se z úleku a v panice vyvlékli. ZVĚDAVCI opatrně, ale neohroženě vyráželi za novou zkušeností, POZOROVATELE jsme lákali a zkoušeli krůček po krůčku a BÁZLIVCE jsme napoprvé ven odnesli v náručí. Postupně zjišťovali, co to být venku vlastně znamená. Sluníčko, vítr, spousta zajímavých pachů a úplně nové věci.

Beaglík Pája: „To je práce – všechno očuchat, ukázat popelnici, že jsem se jí neleknu – to bylo jen takové poskočení a příště se ty pikslo jedna těš – to tě možná kousnu. Je to dřina, musím rychle dohnat ty tři roky života.“

Útulek: Jak se rozkoukávali, začali se postupně projevovat jejich povahy. Kluci z větší části zaujali přístup – dobré jídlo a péče, předchozí házím za hlavu a hurá do nového života. Když vidí, spíše už když jen slyší pohyb blížících se lidí, vrtí nejen ocáskem a celým psem. Skáčou jako hopíci a náfáním nás popohánějí, už aby byl někdo u nich = vycházka, pamlsky, mazlení, prostě psina. Jsou i opatrnější kluci, vrtí ocáskem, vrtí i psem, ale pro jistotu z půlky kotce. Pořád ještě si nejsou jistí, zda nám věřit úplně, ale je vidět, že je vůle to zkusit. Jen ještě chvílku

času, trpělivosti. A jasně, jsou i hodně opatrní, kteří se stále ještě nerozhodli dát lidem další šanci. Ti budou potřebovat o kopec trpělivosti navíc, než svou novou víru získají. Jsme přesvědčeni, že až se tak stane, bude to s jejich člověkem velmi silné pouto. Psí holky jsou jiné. Některé bázlivější a všechny opatrnější. Více pozorují a máte pocit, že vidíte, jak jim v hlavičkách běhají myšlenky. Ty jen tak pár piškotů nezmate. Postupně se také učí důvěřovat.

Druhým krokem v poznávání světa je oblíbené „vypuštění“ do výběhu. Pro jistotu s vodítkem na couračku pro trénink přivolání. Ta psí radost! Můžou se honit, dovádět, cachtat se v rybníčku, vše podle libosti... Kdyby věděli o čem si nechat zdát, byl by to určitě splněný sen. A my se připravujeme na další krok – výběr nových vhodných majitelů. Protože jsou to psi se specifickými potřebami, je potřeba vybírat opravdu pečlivě, aby nové soužití bylo pro všechny strany co nejpříznivější a vyhnuli jsme se nechtěným potížím. Ideálním zájemcem bude páníček (rodina) se znalostí tohoto plemene nebo zkušenější chovatel psů. Nejlépe už s jedním socializovaným biglíkem do party, protože tito psi byli zvyklí žít ve smečce. Případně i jeden člověk nebo rodina, která mu však bude moci poskytnout téměř celodenní soužití, aby nebyl sám a netrpěl tím.

A první „prověřenou“ rodinu už máme. A beagl Otík pojede **DOMŮ**. A zase je tu ta změť emocí – nadšení, že bude už konečně jen se svými lidičkami, kteří se mu budou věno-

Druhá Šance U Františka



POMOZTE JIM
NEBÝT POUZE
ČÍSLA



6163952329/0800

Příspějte na transparentní účet pro pomoc biglům po laboratorních pokusech.
Každý potřebuje trochu lásky a šanci na nový domov.



vat, trochu smutek – přece jen jsme k němu přilnuli, trochu obava jestli už je ten správný čas a klapne to. Držíme jim všechny palce a packy co máme. Příští vyprávění bude o tom, jak proběhla Otíkova cesta do nového domova, aklimatizace a soužití s domácí smečkou. Také o dalších cestách – k většímu psímu sebevědomí, k základním návykům, k novým domovům a novým zážitkům. Děkujeme, že ji prošlapáváte s námi.

Jana Hanzalíková Jiroušková
Víceúčelové zařízení a útulek pro psy
Borovno